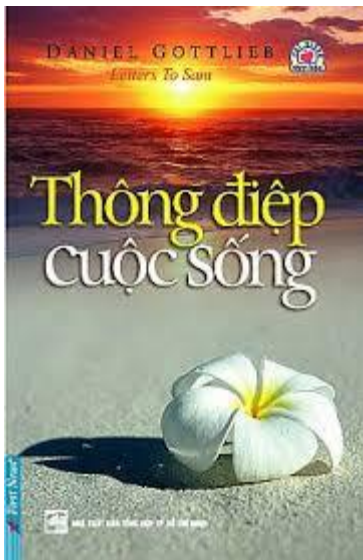

THÔNG ĐIỆP CUỘC SỐNG

Tên sách: Thông Điệp Cuộc Sống – *Letters to Sam*

Tác giả: Daniel Gottlieb

Chịu trách nhiệm xuất bản: Nguyễn Thị Thanh Hương

First News – Trí Việt

NXB Tổng hợp Thành phố Hồ Chí Minh

1. Đôi nét về Tác giả

Daniel Gottlieb là một nhà tâm lý học, tác giả và diễn giả nổi tiếng người Mỹ, được biết đến nhiều qua cuốn sách *Letters to Sam* – “*Thông điệp cuộc sống*”. Ông sinh năm 1946 tại Hoa Kỳ. Là tiến sĩ tâm lý học, từng làm việc trong lĩnh vực điều trị nghiện và chăm sóc sức khỏe tinh thần. Năm 1979, ông gặp một tai nạn ô tô nghiêm trọng khiến bị liệt từ ngực trở xuống. Biến cố này đã thay đổi hoàn toàn cuộc đời ông: từ một người thành công, ông phải đối diện với đau khổ, mất mát và những khủng hoảng sâu sắc.

2. Nội dung Tác phẩm

“*Thông điệp cuộc sống*” của Daniel Gottlieb là những lá thư ông viết cho cháu trai Sam – một em bé mắc chứng tự kỷ. Chính trải nghiệm bệnh tật – mất mát – yêu thương đã làm nên chiều sâu đặc biệt trong suy tư của ông. Qua những lời tâm sự giản dị, tác giả chia sẻ những suy tư sâu sắc về ý nghĩa cuộc sống, tình yêu, nỗi đau và cách con người trưởng thành qua thử thách. Ông nhắn nhủ Sam rằng cuộc sống luôn có đau khổ, nhưng điều quan trọng là cách ta đối diện. Hạnh phúc không nằm ở sự hoàn hảo, mà ở việc biết yêu thương, biết chấp nhận bản thân và sống chân thật.

3. Bài học từ Tác phẩm

Khi đọc *Letters to Sam* – “*Thông điệp cuộc sống*” của Daniel Gottlieb, người đọc sẽ không bắt gặp những lập luận sắc bén hay những hệ thống

tư tưởng cao siêu. Trái lại, đó chỉ là những lá thư nhỏ bé, nhẹ nhàng như những lời thì thầm. Thế nhưng chính sự giản dị ấy lại có một sức mạnh lạ lùng: chạm đến những tầng sâu nhất của tâm hồn.

Là một nữ tu Đa Minh, tôi được mời gọi sống linh đạo “chiêm niệm và chia sẻ cho tha nhân điều mình chiêm niệm”. Nhưng trong thực tế, tôi nhận ra mình không ít lần nghiêng về việc “trao ban” mà thiếu đi chiều sâu của “chiêm niệm”; nói nhiều nhưng chưa chắc đã lắng nghe đủ; hoạt động nhiều nhưng chưa chắc đã hiện diện trọn vẹn. Cuốn sách này đến với tôi như một lời nhắc rất dịu dàng nhưng cũng rất thật: trước khi nói về Thiên Chúa, hãy học cách ở lại với con người.

Daniel Gottlieb không cố gắng giải thích mọi điều cho cháu mình. Ông không đưa ra những câu trả lời hoàn chỉnh. Ông chỉ đơn giản ở đó – lắng nghe, đồng hành, và yêu thương. Chính điều này khiến tôi tự vấn: trong những cuộc gặp gỡ hằng ngày, tôi có thật sự “ở đó” cho người khác không? Hay tôi chỉ xuất hiện với tư cách là một người hướng dẫn, một người dạy dỗ, một người có trách nhiệm phải nói điều gì đó?

Có những khoảnh khắc, người ta tìm đến chúng ta không phải để nghe một bài giảng, nhưng để được lắng nghe. Một người nghèo mang theo nỗi lo cơm áo, một người đau khổ chất chứa vết thương, một người lạc hướng trong đức tin... họ không cần những lời giải thích ngay lập tức. Điều họ cần là một trái tim đủ kiên nhẫn để ở lại, đủ dịu dàng để cảm thông. Khi ấy, sự hiện diện âm thầm nhưng đầy yêu thương lại trở thành một lời rao giảng sống động và chân thật nhất – một bài giảng không lời nhưng đầy sức thuyết phục.

Cuốn sách không mang đến những điều mới lạ, nhưng nhắc tôi quay về với những điều căn bản nhất: sống chậm lại để nhận ra, yêu thương nhiều hơn để chữa lành, và lắng nghe sâu hơn để thấu hiểu. Những điều tưởng chừng đơn sơ ấy lại chính là cốt lõi của đời sống thánh hiến và sứ vụ tông đồ.

Nt. Maria Mai Phương Thảo.